

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi S. J. o wznowienie postępowania
w sprawie z powództwa M. M., J. M. i A. M.
przeciwko S. J. o zapłatę,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P.
z dnia 4 marca 2009 r., sygn. IV Ca (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 marca 2010 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 15 października 2009 r., sygn. akt IV Ca (...),

odrzuca zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o wniosku o przywrócenie terminu, a w pozostałym zakresie zażalenie oddala.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 października 2009 r. Sąd Okręgowy odrzucił wniosek S. J. o przywrócenie terminu i odrzucił zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 15 czerwca 2009 r. Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2009 r. odrzucono skargę S. J. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 4 marca 2009 r. Zażalenie S. J. na to postanowienie zostało odrzucone postanowieniem z dnia 9 lipca 2009 r. z racji naruszenia terminu do wniesienia tego środka odwoławczego. S. J. złożył osobiście wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia wspomnianego zażalenia, nie dokonał jednak czynności procesowej, której

uchybił i w związku z tym został wezwany do uzupełnienia wniosku poprzez dołączenie zażalenia.

Sąd Okręgowy ustalił, że pełnomocnik S. J. otrzymał odpis postanowienia z dnia 9 lipca 2009 r. W dniu 20 lipca 2009 r., natomiast wniosek o przywrócenie terminu został wniesiony w dniu 28 sierpnia 2009 r.; należało go zatem potraktować jako wniesiony po terminie (art. 169 k.p.c.). Przyczyna uchybienia terminowi ustała zatem. W dniu 20 lipca 2009 r., toteż tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia skończył się w dniu 27 lipca 2009 r. W rezultacie Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 15 października 2009 r. odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na wspomniane postanowienie z dnia 15 czerwca 2009 r. (pkt 1) i w konsekwencji – odrzucił także zażalenie na to postanowienie (pkt 2).

W zażaleniu na postanowienie z dnia 15 października 2009 r. S. J. wnosił o jego uchylenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie podważa tego, że poprzedni pełnomocnik otrzymał odpis postanowienia z dnia 9 lipca 2009 r. w dniu 20 lipca 2009 r. (potwierdzenie odbioru). Od tej daty biegł termin do wniesienia zażalenia (art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.) i po dniu 27 lipca 2009 r. nie było już możliwe skuteczne złożenie tego środka odwoławczego. Oświadczenie o odwołaniu pełnomocnictwa zostało złożone w dniu 28 sierpnia 2006 r. i w tym też dniu S. J. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 9 lipca 2009 r. Wbrew sugestii skarżącego, Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że data doręczenia pełnomocnikowi postanowienia z dnia 9 lipca 2009 r. stanowi zarazem datę ustania przyczyny uchybienia terminowi do wniesienia zażalenia. W sensie procesowym istniała zatem prawna możliwość wniesienia zażalenia przez pełnomocnika S. J. (jeszcze wówczas nieodwołanego). Zaniedbania pełnomocnika w postaci zaniechania podjęcia stosownych środków prawnych obciążają jednak stronę. W tej sytuacji nie miało znaczenia to, że S. J. (powód) „otrzymał postanowienie znacznie później niż wynika to z dokumentu doręczenia postanowienia pełnomocnikowi”, ponieważ sama „pani pełnomocnik odebrała postanowienie dopiero w dniu 13 sierpnia 2009 r. i dopiero wówczas przesłała je powodowi” (z pismem z dnia 14 sierpnia 2009 r.). Jeżeli zatem wniosek o przywrócenie terminu złożony został w dniu 28 sierpnia 2009 r., to Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że nastąpiło to jednak po upływie terminu przewidzianego w art. 169 § 1 k.p.c.

W tej sytuacji należało oddalić zażalenie na rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego z dnia 15 października 2009 r. zawarte w pkt 2 tego postanowienia (art. 398¹⁵ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Rozstrzygnięcie zawarte w pkt 1 tego postanowienia jako niezaskarżalne (art. 394¹ § 2 k.p.c.) podlegało odrzuceniu (art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. i w zw. z art. 370 k.p.c.)